

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Austria privind readmisia persoanelor, semnat la Viena la 28 noiembrie 2001, precum și a Protocolului pentru aplicarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Austria privind readmisia persoanelor, semnat la Viena la 28 noiembrie 2001

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru ratificarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Austria privind readmisia persoanelor, semnat la Viena la 28 noiembrie 2001, precum și a Protocolului pentru aplicarea Acordului între Guvernul României și Guvernul Federal al Republicii Austria privind readmisia persoanelor, semnat la Viena la 28 noiembrie 2001, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.194 din 20.12.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. La art.2 alin.2, nu este clar ce trebuie să se înțeleagă prin sintagma “Partea Contractantă va comunica ... motivele”. Dacă se stabilește că persoana respectivă nu are cetățenia statului solicitant, nu se mai poate invoca o prezumție pe care ea să fie obligată a o răsturna, motivând de ce aceasta nu are cetățenia sa.

2. La **art.12**, semnalăm că expresia adecvată este aceea de “diferende” și nu de “divergențe”.

3. În **clauza finală**, trebuia menționat întâi, locul semnării Acordului și apoi, data acesteia.

4. Fiind vorba de două alternate, în limbile română și germană, există **patru** texte autentice și nu **două**. Prin urmare, ar fi trebuit să se prevadă că “**toate** textele fiind egal autentice”.

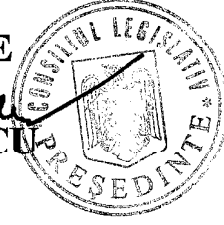
5. În ceea ce privește **Protocolul** de aplicare a Acordului, semnalăm următoarele:

a) informații “relevante” așa cum se prevede la **art.1(1)** nu pot constitui “dovada completă” (cum se precizează la **art.1(2)**);

b) faptul că persoana în cauză vorbește limba unei țări nu poate constitui, o prezumție de cetățenie, cum se prevede la **art.1(3)**.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1411 / 24.12.2001.